

Однак, незважаючи на окремі недоліки, дослідниця запропонувала справді оригінальну, масштабну, концептуальну працю, парадигмальний “зріз” герменевтики, де визначено і топіку, і риторіку, запрограмовано вектор базових концептів (цілої системи понять) Біблійної герменевтики, накреслено етапи її розвитку: 1) як когнітивної процедури, поширеної в античності, 2) як інтенції на прочитання “Книги природи” в Середньовіччі, 3) як експліцитно

загостреної проблеми загальної філологічної герменевтики.

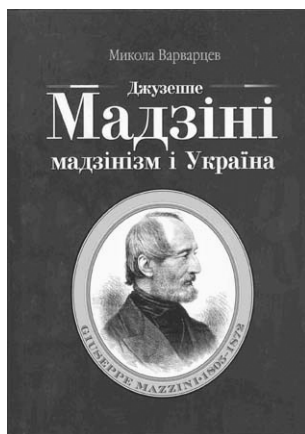
Зоряна Лановик привнесла у нашу духовну скарбницю новаторську працю, в якій глибока і відшліфована культура наукової думки надійно оперта на Біблійний інтертекст. Вона, ця думка, насажена діалектичним відчуттям складності, суперечності і багатозначності досліджуваного явища.

Олександр Астаф'єв

Наші презентації

Володимир Денисюк. Зоря тернистої долі. — Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2006. — 160 с.

Цього року виповнюється сто років від дня народження відомого вченого-літературознавця, багатолітнього співробітника Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України Євгена Шабліовського. Ця книжка — нарис про його нелегкий життєвий і творчий шлях. Навіть в ідеологічних лещатах того непростого часу письменник і науковець знаходив можливість плекати українське слово, національну ідею й залишив по собі великий літературний спадок у декілька сотень назв, що відтворюють цілу епоху, яким і нині послуговуються дослідники.

Микола Варварцев. Джузеппе Мадзіні і Україна: Монографія. — Київ: Унів. вид-во “Пульсари”, 2005. — 304с.

Монографія присвячена Джузеппе Мадзіні, 200 років від дня народження якого виповнилося 2005 року. Автор зібрав і дослідив численні матеріали, з яких постає образ “апостола правди і науки”. Уперше в світовій мадзініані мовою документів стверджується наявність міцних зв'язків українських патріотів з ідеалами й подвижницькою працею провісника об'єднаної Європи. Книжка містить також додатки у 2-х частинах. До першої увійшли матеріали з архівних і бібліотечних сховищ на тему “Мадзіні й мадзінізм у дзеркалі суспільної думки в Україні” (подані мовою оригіналів), до другої частини — переклади творів Дж.Мадзіні, які дають уявлення про Мадзіні-політика й мислителя.

С.С.

У № 9 нашого журналу за цей рік у рецензії Софії Когут “Меланхолійний етюд на тлі Львова” (стор. 80 — 81) з технічних причин випущено закінчення, яке публікуємо нижче:

як і архівні документи. Бо ж пишеться історія живої людини, а не імені.

А про поета найкраще говорять його вірші. Тож авторка застосовує цікавий прийом: наводить тексти С. Чарнецького і — мовчить. Життєпис поета не був би повним без цих віршів і без цього мовчання-вслухання.

Софія Когут.

Кур'єр Кривбасу - 2006 – № 200 (липень).

Номер відкриває розмова Мартина Пастушка з Володимиром Даниленком «Література після падіння залізної стіни», де письменник стверджує, що «постмодернізм як гуманітарна криза західного світу прижився як естетика старих націй, утвердившись як філософія еліт, які не мають перспектив через глухий духовний кут, у якому вона опиняється, що характерно для країн із постімперським синдромом». Проза представлена романом «Лепра» Мирослава Лазарука та трилогією (поч. у № 199) «Ангели помсти» Олеся Ульяненка, а поезія — добірками віршів Леоніда Талалая і Андрія Лісового («Термос апокаліпсису»). Друкуються спогади (продовження) про М.Вінграновського (Роман Дідула), подано «Автопортрет. З книги життя Тараса Шевченка» (Григорій Зленко), у перекладі Тадея Карабовича поезії зі збірки «Це» Чеслава Мілоша. У розділі «Scriptible» — «...Відбулися такі зміни, які вже є незворотними» (розмова Людмили Таран з Олею Гнатюк); «Акварій у Морі: про минуле і сучасне нью-йоркської групи» (Ю.Тарнавський); «Дар правдивості» (рецензія на двотомник «Світло людей» Василя Овсієнка, 2005); «Код української літератури» Ніли Зборовської, яка представляє свою однойменну книжку-докторську монографію; рефлексії Ярослава Голобородька над збіркою В'ячеслава Медведя «Лови. Вибрані твори», 2005; роздуми Олександра Хоменка над творчістю Любові Пономаренко («Ніч у кав'ярні самотніх душ»), яка, на його думку, «продовжує той шляхетний і непофальшований шерех, що в ньому Ю.Гудзь і В.Портяк, А.Щербатюк і В.Масторова, а на віддалі — Квітка, Куліш, Манжура, Тесленко» («Прихована агіографія сегобічної» України).

В. Л.

Критика. — 2006. — Число 7 – 8.

Число відкривається розмовою за круглим столом про політичну ситуацію в Україні після підписання “Універсалу національної єдності”. Прогнози песимістичні — аж до “диктатури серед власників” (В.Речицький) і “часткової втрати (не юридичної, а фактичної) суверенітету” (А.Мокроусов). Тему продовжують роздуми Б.Осадчука про поразку Помаранчевої революції, Я.Грицака про роль інтелігенції, М.Рябчука про “недолугу” демократію 2005 – 2006 рр. та її передісторію. Е.Вілсон розмірковує про віртуальну і реальну політику в Україні. М.Маринович констатує, що “Партія регіонів “кине” Ющенка й перекреслить умови П'ятого універсалу”, а водночас визнає: українство “є потужною пасіонарною силою, яка... задає параметри нового буття”. Г.Грабович зауважує: в Україні “політична еліта не встигає за громадською думкою”, — і протиставляє “гамлетизму”

Ющенка принциповість і далекоглядність Лінкольна. Ю.Чавусав аналізує президентські вибори в Білорусі. Д.Гілінгем висвітлює кризове становище в Євросоюзі та перспективи України, закликаючи нас до вступу в НАТО. Г.Біловол розмірковує про стан української філософської періодики. Ю.Ємець-Доброносова осмислює останні книжки філософів В.Табачковського й В.Малахова, Ю.Шаповал і М.Сорока рецензують найновіші праці про В.Винниченка, зокрема книжку В.Панченка та монографію Г.Сиваченко. Друкується текст П.Мідянки — відгук на роздуми Ю.Андруховича про живописець серцевидний (він же гав'яз) в одному з попередніх чисел. Завершують номер посмертні згадки про Н.Світличну (М.Коцюбинська) та про медієвіста А.Гуревича (В.Поліщук).

Олександр Брайко